

DOSAR NR. 22382/3/CA/2011

ROMÂNIA  
TRIBUNALUL BUCUREȘTI  
SECȚIA a IX-a **CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**  
**SENTINȚA CIVILĂ NR. 1778**  
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 02.05.2011



Tribunalul constituit din:

**PREȘEDINTE: Gheza FARMATHY**

**GREFIER: Nicoleta GHERSIN**

Pe rol se află soluționarea acțiunii de contencios administrativ având ca obiect suspendare executare act administrativ, formulată de reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚII BUCUREȘTIUL, în contradictoriu cu pârâții

și

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă reclamanta, prin președinte și vicepreședinte și pârâțul CGMB, prin consilier juridic, cu delegație la dosar, lipsind pârâțul

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, prin intermediul serviciului registratură, în data de 22.04.2011, reclamanta a depus la dosar înscrisuri, după care:

Reprezentantul pârâțului CGMB învederează că, în conformitate cu avizul de urbanism nr. 16/3/16.06.2006, beneficiarul este  
-  
Direcția de Drumuri și Sistemalizare Circulație și Direcția de Urbanism și Amenajarea Teritoriului, astfel că beneficiar nu este

, astfel cum a înțeles reclamanta să-l cheme în judecată.

Cu privire la aspectul invocat de pârât și la excepția inadmisibilității, vicepreședintele reclamantei arată că Direcțiile din subordinea nu pot fi beneficiare ale unui act administrativ, nu pot fi beneficiare ale unui proiect de genul celui în discuție, nu au drepturi și obligații separate de ale , ci sunt departamente de lucru în cadrul aparatului de specialitate al , fiind singurele entități cu personalitate juridică, iar beneficiarul real al proiectului în discuție și al tuturor actelor de reglementare emise în considerare, nu poate fi decât

Reprezentantul pârâțului CGMB apreciază că, în acest caz, este o lipsă de procedură, întrucât a fost citat

Tribunalul îi învederează reprezentantului pârâțului CGMB faptul că

a fost reprezentat prin consilier juridic, la termenul anterior, astfel că are termen în cunoștință. Nu apreciază că se impune introducerea în cauză a Direcției, întrucât nu este o autoritate distinctă cu personalitate juridică, ci este o structură din cadrul structurii funcționale a , condusă de către

Reprezentantul pârâțului CGMB, solicită comunicarea înscrisurilor, în măsura în care s-au depus la dosar.

Tribunalul îi învederează apărătorului pârâțului CGMB faptul că s-a depus un certificat de grefă privind soluția pronunțată în dosarul de fond.

Președintele reclamantei învederează că a comunicat toate înscrisurile părților, prin serviciul de registratură al acestora, dovada comunicării aflându-se la dosarul cauzei. Totodată, depune la dosar o decizie pronunțată de Tribunalul Cluj, prin care actul în cauză se suspendă, cererea fiind formulată de alți reclamânți, precum și un articol de presă care atestă că este vorba de demolări. Le comunică și reprezentantului părâtului CGMB.

Tribunalul constată că în hotărârea depusă de reclamantă la dosar, soluția este dată până la pronunțarea instanței de fond, iar în prezenta cauză se solicită suspendarea până la rămânerea irevocabilă.

Președintele reclamantei arată că soluția este dată până la pronunțarea instanței de fond pe dosarul de fond al lor, nu pe acesta.

Tribunalul acordă cuvântul asupra probelor.

Reprezentanții părților, având pe rând cuvântul, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Apreciind-o utilă, pertinentă și concludentă, putând duce la dezlegarea pricinii, în conformitate cu dispozițiile art. 167 cod proc. Civ., Tribunalul încuviințează pentru ambele părți proba cu înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat, ori probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cererii de suspendare.

Reclamanta, prin președinte, arată că, în ceea ce privește cazul bine justificat, îndoiala cea mai serioasă asupra legalității actului vine din decizia instanței de fond.

În ceea ce privește paguba iminentă, arată că pe baza actului au fost deja demolate patru monumente istorice. Studiul istoric, ordinul de deplasare, precum și autorizațiile de desființare se bazează explicit pe actul în cauză.

Pe de altă parte, arată că pe baza actului în cauză s-a făcut exproprierea și noul proprietar a dorit demolarea clădirilor, spre deosebire de vechiul proprietar, care explicit cerea translatarea acestor clădiri și a îndeplinit acte în această privință. În continuare, arată că este iminentă demolarea altor nouă monumente istorice.

Interpelat fiind de Tribunal dacă se demolează în baza HCGMB nr. 1597/2007, sau în baza unor acte ulterioare, președintele reclamantei arată că demolările se fac pe baza unor acte ulterioare, apreciind că o documentație de urbanism este un regulament de urbanism și este obligatoriu pentru autoritatea care îl emite. De asemenea, arată că aceste autorizații preiau exact regulamentul pe care acest HCGMB îl dă. Pe de altă parte, arată că în practică este imposibil să acționeze la autorizațiile de desființare, întrucât ele se emit și se demolează în aceeași zi cu emiterea autorizației. În acest sens, arată că la dosarul cauzei există o dovadă privind demolarea Casei Rădulescu, în care autorizația s-a emis într-o zi de joi, demolarea a început în aceeași zi și s-a terminat într-o zi de sâmbătă. Așadar, este imposibil pentru asociația pe care o reprezintă să oprească această demolare.

De asemenea, arată că au fost demolate 54 de imobile din zone construite protejate sau zone de protecție a monumentelor istorice.

Pe de altă parte, arată că în studiul istoric pe care l-a depus la dosar, în afară de distrugerea fondului construit la care a făcut referire, se distruge și importanța istorică a tramei stradale, respectiv a conturului străzilor din zonă și a parcellarului în care sunt împărțite parcelele. Chiar înainte de o autorizație de demolare, acest proiect

prevede modificarea tramei stradale și a parcelarului, astfel cum reiese din planșa nr. 14 pe care a depus-o la dosar. În acest sens, prezintă instanței planșa nr. 14, din care arată că semnificația culorii verde închis reprezintă păstrarea fondului construit, însă acesta se demolează, iar celelalte nuanțe de verde semnifică păstrarea tramei stradale și a parcelarului. De asemenea, acest studiu istoric a fost avizat favorabil de Comisia Națională a Monumentelor Istorice.

Un alt motiv pentru prejudiciul iminent este acela că mai multe instituții prestigioase cer suspendarea demolărilor, respectiv Ordinul Arhitecților, Comisia Națională a Monumentelor Istorice, Fundația Pro Patrimonio. Mai multe instituții consideră proiectul nociv, există un studiu de trafic, iar Fundația Pro Patrimonio și Ordinul Arhitecților spun că proiectul contravine politicii pentru arhitectură a României. De asemenea, proiectul contravine documentelor europene Carda de la Leipzig și Declarației de la Toledo, și în acest sens Parlamentul European a organizat o dezbatere publică asupra proiectului, iar Comisia de Petiții a Parlamentului European a admis o petiție și va începe verificările.

De asemenea, conform Legii nr. 422/2001 a monumentelor istorice, la art. 24 alin. 3 se prevede că personalul de inspecție al Ministerului Culturii are dreptul să suspende lucrările care se desfășoară fără avizul Ministerului Culturii. În această cauză, este vorba de un proiect care nu are avizul Ministerului Culturii, astfel că, dacă personalul de inspecție are dreptul să suspende lucrările, cu atât mai mult, instanța de judecată are dreptul să suspende. Pe de altă parte, există riscul ca, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a fondului cauzei, șoseaua să fie deja construită, iar procesul pe fond ar rămâne fără obiect. Ca practică judiciară, a depus decizia Tribunalului Cluj, care a suspendat actul, și o hotărâre în care Tribunalul București a suspendat un PUZ, deși era vorba de un PUZ care prevedea o construcție într-un parc, considerând că în baza acestuia se schimbă regula de utilizare și că este nociv, astfel că se impunea suspendarea. Depune concluzii scrise.

Pârâtul CGMB, prin consilier juridic, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ cele două condiții, respectiv cazul bine-justificat și paguba iminentă.

Arată că procedura de declanșare a exproprierilor a fost dispusă prin HCGMB 262/2006 și în continuare prin HCGMB 251/2009, prin care s-a solicitat Guvernului să emită o hotărâre prin care să aprobe exproprierea imobilelor aflate în aria unde urmează să se construiască proiectul, fiind emisă Hotărârea de Guvern nr. 590/2010. De asemenea, hotărârea contestată nu este un PUZ, așa cum rezultă și din avizul nr. 16/3/2006, prin care s-a aprobat delimitarea spațiului public, astfel că nu este o documentație de urbanism căreia îi era necesar avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

Mai arată că pentru demolarea acestor imobile au fost emise de către Ministerul Culturii și Cultelor avize care au stat la baza emiterii autorizației de construire, astfel că apreciază că nu sunt îndeplinite cele două condiții.

Totodată, solicită să depună la dosar o sentință pronunțată de secția de contencios administrativ și fiscal în anul 2010, prin care a fost respinsă suspendarea actului administrativ în care au fost reținute tocmai motivele despre care a făcut vorbire anterior, în sensul că nu există o legătură de cauzalitate între expropriere și demolarea propriu-zisă.

## TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.22382/3/2011, reclamanta Asociația Salvați Bucureștiul a solicitat în contradictoriu cu \_\_\_\_\_ și \_\_\_\_\_, suspendarea executării Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 151/2006 privind aprobarea „Delimitării spațiului public aferent Diametrului N-S, etapa 1, pe tronsonul \_\_\_\_\_ - \_\_\_\_\_ în cadrul „P.U.Z.” Dublarea Diametrului N-S pe tronsonul \_\_\_\_\_ - \_\_\_\_\_ - \_\_\_\_\_ - \_\_\_\_\_, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a dosarului 52450/3/2010 privind anularea actului.

În motivarea cererii sale reclamanta arată că anularea actului administrativ în cauză face obiectul dosarului cu nr. 52450/3/2010 aflat în curs de judecare la Tribunalul București.

În cauză sunt îndeplinite cumulativ cerințele prevăzute de dispozițiile articolului 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, la care articolul 15 alin. (1) din lege trimite, pentru a fi necesar să se dispună suspendarea executării Hotărârii nr. 151/2006 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a dosarului cu nr. 52450/3/2010

Astfel, actul în cauză a fost emis cu încălcarea prevederilor Ordinului Ministrului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului nr. 176/N/2000, întrucât nu este însoțit de toate planșele obligatorii și pe de altă parte este un Plan Urbanistic Zonal incomplet. Prin urmare, Hotărârea nr. 151/2006 a fost emisă cu încălcarea unui act administrativ cu putere normativă mai mare, Ordinul MLPAT 176/N/2000.

Actul administrativ în cauză a fost emis cu încălcarea Legii 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, întrucât nu a fost avizată de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului

În acest sens, reclamanta susține că terenul reglementat de documentație face parte din „Zonele centrale de interes din Municipiul București”, definite prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 169/2004. Pe de altă parte, terenul reglementat de documentație este acoperit parțial de zonele construite protejate nr. \_\_\_\_\_ și nr. \_\_\_\_\_, definite prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 279/2000. Această afirmație este dovedită de Adresa Uniunii Arhitecților din România nr. 344/15.03.2011 și de planșa anexată acesteia.

Anexa 1 la Legea urbanismului 350/2001, în vigoare la data emiterii Hotărârii, prevedea în punctele 9 și 12 obligativitatea avizului Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pentru Planurile Urbanistice Zonale din zonele centrale de interes din Municipiul București respectiv din zonele construite protejate.

Prin urmare, avizul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului era din două motive obligatoriu. Neavând acest aviz, actul administrativ atacat a fost emis cu încălcarea Legii 350/2001.

Actul administrativ în cauză a fost emis cu încălcarea Legii monumentelor 422/2001, întrucât nu are avizul Ministerului Culturii și Cultelor. Hotărârea 151/2006 modifică regulamentul de construcție din zonele de protecție a mai multor

monumente istorice. De asemenea, așa cum am arătat în secțiunea A.II.2.2, Hotărârea 151/2006 emite un Plan Urbanistic Zonal care modifică regulamentul de urbanism în mai multe zone protejate care cuprind monumente istorice. Prin urmare avizul Ministerului Culturii și Cultelor era obligatoriu, împrejurare atestată și de Inspectoratul de Stat în Construcții.

Actul administrativ în cauză este o documentație de amenajarea teritoriului și urbanism care prevede construirea de parcuri și conturul unei linii de tramvai, prin urmare se încadrează în lista planurilor și programelor care se supun evaluării de mediu, însă a fost emis cu încălcarea Hotărârii Guvernului 1076/2004 privind evaluarea de mediu, întrucât nu are aviz de mediu

Actul administrativ în cauză a fost emis cu încălcarea articolului 9 din Legea 422/2001, întrucât prevede construirea unei șosele peste locul în care se găsesc 13 monumente istorice, arătând reclamanta că toate aceste imobile, mai puțin cel din str. Berzei nr. 89, se regăsesc între imobilele supuse exproprierii prin HG 590/2010, act prin care se realizează exproprierea imobilelor în vederea realizării șoselei, deci se poate deduce că acestea se găsesc pe traseul șoselei.

În ceea ce privește condiția prevenirii unei pagube iminente, reclamanta afirmă că actele administrative atacate au produs deja distrugerii importante ale patrimoniului istoric, distrugerii și mai consistente fiind iminente

Astfel, în baza actului administrativ atacat au fost deja demolate 54 de imobile din zone construite protejate sau din zone de protecție ale monumentelor istorice, este previzibilă demolarea altor 29 de imobile, menționând reclamanta că actul a condus la dispariția a 4 monumente istorice și este iminentă dispariția altor 9 monumente istorice

În afara acestor argumente, reclamanta ca actul administrativ are implicații asupra valorilor de patrimoniu cultural din zonă, în sensul pierderii de imobile fundamentale pentru identitatea, estetica și personalitatea orașului, fragilizării unor zone construite protejate care nu vor fi lăsate să evolueze în timp și să se consolideze și apariția unor conflicte între „inimile dezvelite” ale zonelor construite protejate, iar presiunea imobiliară creată de viitorul bulevard va produce în viitorul apropiat agresiunea patrimoniului construit pe o zonă mult mai largă decât conturul șoselei în sine, ajungând până la

Reclamanta s-a prevalat de dispozițiile art. 15 din Legea nr.554/2004.

Pârâta a depus concluzii scrise, invocând excepția inadmisibilității acțiunii, motivată de faptul că reclamanta nu a solicitat introducerea în cauză a beneficiarului actului criticat, respectiv direcția de resort din cadrul Primăriei Municipiului București- D.T.S.C.-D.U.A.T și a solicitat în fond respingerea cererii reclamantei.

Pârâta susține în primul rând că actul administrativ contestat de reclamantă nu constituie un plan urbanistic zonal ci reprezintă o hotărâre care detaliază obiectivul de utilitate publică reprezentat de Diametrala N-S, astfel că susținerile reclamantei în sensul nelegalității actului pentru încălcarea prevederilor legale referitoare la aprobarea documentațiilor de tip P.U.Z. sunt lipsite de relevanță.

În al doilea rând, pârâta afirmă că nici procedura de expropriere pentru utilitate publică și nici procedura declasării monumentelor nu au fost declanșate în

temeiul actului administrativ criticat, fiind nefondate afirmațiile reclamantei și sub acest aspect.

Referitor la cerința prevenirii unei pagube iminente, pârâta susține în primul rând că reclamanta nu justifică încălcarea unui interes legitim privat, condiție necesară în raport de dispozițiile art.8 alin.1 indice 1 din Legea nr.554/2004 și în al doilea rând că hotărârea criticată nu poate cauza în sine o pagubă iminentă.

Pârâta nu a depus întâmpinare.

În cauză a fost încuviințată proba cu înscrisuri, fiind depuse la dosarul cauzei hotărârea a cărei executare se solicită a fi suspendată și actele care stau la baza emiterii acesteia, certificat de grefă privind sentința civilă nr.1518/2011, pronunțată în dosarul nr.52450/3/2010, ordinea de zi a Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice din 30.04.2008, declarația vicepreședintelui Ordinului Arhitecților din România, adresa Comisiei de Petiții a Parlamentului European nr.306543 din 14.04.2011, încheierea din 16.12.2009 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr.35036/3/2009 și decizia pronunțată în recursul declarat la această încheiere, alte înscrisuri.

În ședința publică din 2 mai 2011 instanța a respins excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de C.G.M.B.

În fond instanța va respinge ca neîntemeiată cererea reclamantei, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 14 din Legea nr.554/2004, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

Potrivit art. 15 alin.1 din aceeași lege, suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

Prin Hotărârea Consiliului General al Municipiului București nr. 151/2006 a fost aprobată „Delimitarea spațiului public aferent Diametrălei N-S, etapa 1, pe tronsonul - - - - - in cadrul „P.U.Z.” Dublarea Diametrălei N-S pe tronsonul - - - - -  
”, conform anexei unice a actului menționat.

Este evident că actul în discuție are natura unei documentații de urbanism, cuprinzând delimitarea unei zone integrată în Planul Urbanistic Zonal „Dublarea Diametrălei N-S pe tronsonul - - - - -  
”, respectiv precizarea aliniamentelor, profilului transversal și longitudinal al arterei “Diametrăla Nord-Sud” pe tronsonul - - - - -

În ceea ce privește îndeplinirea condiției existenței unui caz bine justificat, instanța ia act că prin sentința civilă nr. nr.1518/2011, pronunțată în dosarul nr.52450/3/2010, Tribunalul București Secția de contencios administrativ și fiscal a dispus anularea Hotărârii C.G.M.B. nr.151/27.06.2006, astfel că în raport de această sentință, chiar dacă nu este executorie, există cazul bine justificat în mod autonom, nemaifiind necesară cercetarea argumentelor de nelegalitate invocate de reclamantă în prezenta cauză și respectiv, combătute de pârâta C.G.M.B.

Aceasta, întrucât sentința civilă menționată este definitivă, conform dispozițiilor art. 20 alin. 1 din Legea nr.554/2004 coroborate cu dispozițiile art.377 pct.1 C.proc.civ., astfel că în temeiul acestei sentințe operează prezumția puterii de lucru judecat cu privire la nelegalitatea actului administrativ contestat în cauză.

Văzând dispozițiile art. 14 cu referire la prevederile art. 2 litera t din Legea nr.554/2004 este evident că atâta timp cât instanța investită cu soluționarea fondului privind anularea actului administrativ a pronunțat o sentință prin care a dispus anularea actului, instanța investită cu soluționarea cererii de suspendare a executării aceluiași act nu poate hotărî că nu există împrejurări de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

Față de aceste considerente instanța va proceda în continuare la analizarea îndeplinirii celei de a doua condiții, respectiv cerința prevenirii unei pagube iminente, cauzată de executarea sau continuarea executării actului administrativ criticat.

Sub acest aspect, instanța ia act că reclamanta și-a motivat cererea, afirmând, în esență, că actul administrativ contestat:

- a condus la dispariția a 4 monumente istorice;
- stă la baza declasării și demolării altor 4 monumente istorice;
- face previzibilă declasarea și demolarea altor 9 monumente istorice;
- a avut consecința demolării unui număr de 54 imobile din zone construite protejate sau din zone de protecție ale monumentelor istorice, fiind previzibilă demolarea altor 29 astfel de imobile;
- este susceptibil să prejudicieze patrimoniul Bucureștiului, prejudiciu concretizat prin pierderi de imobile fundamentale pentru identitatea, estetica și personalitatea orașului, fragilizarea unor zone construite protejate care nu vor fi lăsate să evolueze în timp și să se consolideze, apariția unor conflicte între „ inimile dezvelite” ale zonelor construite protejate și agresarea patrimoniului construit pe o zona mult mai largă decât conturul șoselei în sine.

Niciuna din consecințele menționate de reclamantă și care constituie într-adevăr împrejurări de natură a justifica suspendarea executării unui act administrativ vădit nelegal, nu constituie însă efectul direct și necondiționat al executării Hotărârii nr.151/2006, adoptată de Consiliul General al Municipiului București ci consecința executării actelor administrative subsecvente acestei hotărâri, respectiv autorizațiile de desființare emise în condițiile Legii nr.50/1991, ordinele de declasare emise în condițiile Legii nr.422/2001 și nu în ultimul rând actele emise în procedura exproprierii pentru cauză de utilitate publică.

Având în vedere așadar că suspendarea judiciară, reglementată prin dispozițiile art. 14-15 din Legea nr.554/2004 nu poate privi decât executarea actului

administrativ dedus judecării și nu a actelor subsecvente, cu o existență de sine stătătoare și cenzurabile separat, oricât de iminentă ar fi emiterea acestor acte, instanța va respinge prezenta acțiune.

**PENTRU ACESTE MOTIVE  
ÎN NUMELE LEGII  
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta **ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL**, cu sediul în București, sector nr. , corp în contradictoriu cu pârâții nr. , cu sediul în București, sector nr. și nr. , cu sediul în București, sector nr. , ca neîntemeiată.

Cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.05.2011.

**PREȘEDINTE,  
Gheza Farmathy**

**GREFIER,  
Nicoleta Ghersin**

Red. G.F./5 ex.